

Kohtuasi T-274/02

Ritek Corp. ja Prodisc Technology Inc.

versus

Euroopa Liidu Nõukogu

Dumping — Taiwanist pärinevad salvestatavad laserketad — Dumpingumarginaalide kindlaksmääramine — Asümmeetrilise arvestusmeetodi valik — Erinevused ekspordihindade struktuuris vastavalt ostjatele, piirkondadele ja ajavahemikele — Nn dumpingumarginaalide nulliga võrdsustamise tehnika

Esimese Astme Kohtu otsus (viies koda laiendatud koosseisus), 24. oktoober
2006 II - 4310

Kohtuotsuse kokkuvõte

1. Ühine kaubanduspoliitika — Dumpinguvastane kaitse — Dumpingumarginaal (Nõukogu määrus nr 384/96, artikli 2 lõige 11)

2. Ühine kaubanduspoliitika — Dumpinguvastane kaitse — Dumpingumarginaal (Nõukogu määrus nr 384/96, artikkel 2)
3. Ühine kaubanduspoliitika — Dumpinguvastane kaitse — Dumpingumarginaal (Nõukogu määrus nr 384/96, artikli 2 lõige 11)
4. Ühine kaubanduspoliitika — Dumpinguvastane kaitse — Dumpingumarginaal (1994. aasta üldise tolli- ja kaubanduskokkuleppe VI artikli rakendamist käsitleva lepingu („1994. aasta dumpinguvastane koodeks”) artikkel 2.4.2; nõukogu määrus nr 384/96, artikli 2 lõige 11)
5. Ühine kaubanduspoliitika — Dumpinguvastane kaitse — Dumpingumarginaal (Nõukogu määrus nr 384/96, artikli 2 lõige 11)

1. Dumpinguvastase kaitse alal on asümmeetrilise meetodi eesmärk selgitada välja kasutatud dumpingu tegelik ulatus juhul, kui on tuvastatud erinevused ekspordihindade struktuuris, sõltumata nende põhjustest, ja kui kaks ülejäänud meetodit dumpingu tegeliku ulatuse väljaselgitamist ei võimalda. Küsimus erinevuste olemasolust ekspordihindade struktuuris vastavalt ostjatele, piirkondadele ja ajavahemikele on puhtalt objektiivne küsimus ja seega ei ole oluline, kas sellise olukorra loomisel oli petmistahe või mitte. Tahtluse kohta tõendi nõudmine takistaks asümmeetrilise meetodi kasutamist juhtudel, kus see meetod oleks samas ainus, mis võimaldaks kindlaks teha kasutatud dumpingu tegeliku ulatuse, ja seega takistaks selle tõendi nõudmine määruse nr 384/96

artikli 2 lõikes 11 sätestamata tingimuse seadmisega selle normi õiget toimimist.

See ei mõjuta kuidagi tõsiasja, et dumping võib olla tahtlik tegevus, millega võib kaasneda püüd varjata, ja seega, et tuvastatud erinevused ekspordihindade struktuuris võivad tuleneda eksportijate teatud tegevusest. Sellest hoolimata ei viita miski sellele, et asümmeetriline meetod oli ette nähtud vaid võitluseks tahtliku dumpingubarjamise juhtumitega, pigem vastupidi. Asümmeetrilise meetodi kasutamine ei sõltu sellest, kas

institutsioonid on tuvastanud tahte dumpingut varjata, vaid üksnes sellest, kas on tuvastatud, et sümmeetriliste meetodite kasutamine võib tehniliselt „varjata” või koguni „maskeerida” dumpingu tegelikku ulatust, st ei võimalda seda õigesti hinnata.

Seda toetab ka asjaolu, et tahtluse mõistet dumpinguvastastes õigusnormides tavaliselt ei kasutata. Algmääruses ei ole kusagil nõuet, et institutsioonid tõendaksid dumpingu või sellest tingitud kahju olemasolu tõendamiseks ka tahtluse olemasolu.

analüüsil ega hõlma üldse siseriiklike hindade ja ekspordihindade taseme põhjuste uurimist. Dumpingu arvutamisel ei oma tähtsust need põhjused, miks ettevõtja võis olla sunnitud müüma oma siseriiklikul turul tootmiskuludest või ühendusse normaalväärtusest madalamate hindadega. Seega ei saa ettevõtjad väita, et mitte arvestusliku normaalväärtusega, vaid siseriiklikul turul tegelikult kasutatud hindadega tuleb arvestada põhjusel, et konkurentide poolt hindadele avaldatud surve tõttu oli ta kohustatud müüma oma siseriiklikul turul tootmiskuludest madalamate hindadega. Dumpingu olemasolu ei saa vaidlustada ka sel alusel, et ühenduse hinnatase kohustas eksportijat eksportima alla normaalväärtuse.

(vt punktid 54, 55 ja 58)

(vt punkt 59)

2. Dumpingu tuvastamine, mis on esimene etapp analüüsimisel, kas tuleb määrata dumpinguvastane tollimaks, põhineb puhtalt objektiivsel võrdlusel normaalväärtuse ja ekspordihindade vahel. See dumpinguvastase algmääruse nr 384/96 artikli 2 normide kohaselt läbi viidav võrdlus põhineb asjaomase ettevõtja raamatupidamis- ja majandusandmete
3. Ühenduse institutsioonidel on kaubanduse kaitsemeetmete valdkonnas majanduslike, poliitiliste ja õiguslike olukordade keerulisuse tõttu, mida nad uurima peavad, lai kaalutusõigus. Sellest tuleb, et ühenduse kohtu kontroll insti-

tutsioonide hinnangute üle peab olema piiratud menetlusnormidest kinnipidamine, vaidlustatud otsuse tegemise aluseks olevate asjaolude sisulise õigsuse, nende faktiliste asjaolude hindamisel ilmsete vigade puudumise ja võimu kuritarvitamise puudumise kontrollimisega.

Kui institutsioonid täidavad dumpinguvastase algmääruse nr 384/96 artikli 2 lõiget 11 ja eelkõige asümmeetrilise meetodi kohaldamise teist tingimust, mis põhineb sellel, et sümmeetriliste meetoditega ei ole võimalik dumpingu tegelikku ulatust kindlaks teha, siis peavad nad tegema keerulisi majanduslikke hindamisi.

Kui institutsioonid kasutavad neile algmäärusega antud kaalutusõigust, ei ole nad kohustatud üksikasjalikult ja eelnevalt selgitama, milliseid kriteeriume nad kavatsevad igas konkreetses olukorras kasutada, isegi juhul, kui nad esitavad uusi põhimõttelisi valikuid.

(vt punktid 80–82 ja 86)

4. Nulliga võrdsustamine on toiming, mille käigus negatiivne dumpingumarginaal, mis on märk normaalväärtusest kõrgema hinnaga tehtud eksporditehingust, võrdsustatakse nulliga eesmärgiga vältida maskeerivat mõju, mis selle negatiivse dumpingumarginaali arvessevõtmisel oleks muus osas tuvastatud positiivsele dumpingumarginaalile. Kuigi nulliga võrdsustamist ei ole WTO 1994. aasta dumpinguvastases koodeksis ega dumpinguvastases algmääruses nr 384/96 nimetatud, kasutavad seda tavaliselt impordiriigid ja tolliliidud, sh Euroopa Ühendus.

Asümmeetrilise meetodi kasutamisel ei keela nulliga võrdsustamist 1994. aasta dumpinguvastase koodeksi artikli 2.4.2 sõnastus ega ka algmääruse artikli 2 lõike 11 sõnastus.

(vt punktid 97 ja 103)

5. Dumpinguvastase algmääruse nr 384/96 artikli 2 lõikes 11 on sätestatud, et dumpingumarginaali arvutamiseks kohaldatakse ühte kolmest võimalikust meetodist, millest kaks — sümmeetrilised meetodid — on tavalised meetodid ja

üks — asümmeetriline meetod — on erandlik meetod. Tingimus, mis seondub erinevuste olemasoluga ekspordihindade struktuuris vastavalt ajavahemikele, ostjatele ja piirkondadele, on vaid asümmeetrilise meetodi kohaldamise üks tingimustest. Selle tingimuse kehtestamise eesmärk ei ole seega sugugi institutsioonidele võimaluse andmine jaotada uurimisperiood osadeks vastavalt ajavahemikele, ostjatele ja piirkondadele, et saaks vastavalt nendele ajavahemikele,

ostjatele ja piirkondadele kohaldada kombineeritult ühte arvutusmeetodit koos teisega. Seega ei saa institutsioonid mingil juhul kohaldada dumpingumarginaali arvutamise meetodeid kombineeritult.

(vt punkt 113)